

יש רק „גבול בטוח“ אחד: חיילי צה"ל הבטוחים בצידקת מאבקנו

★ אם תחמיץ הממשלה את ההזדמנות לשלום — תיגרם בכייה לדורות

● הממשלה היתה בטוחה שעבד אל-נאצר לא יעז לקרוא לעזרת הצבא הסובייטי, אולם הצבא הסובייטי בא למצריים.
● הממשלה היתה בטוחה שהערבים לא יקבלו את יוזמת רוג'רס. אולם הערבים קיבלוה, והכריחו את ישראל לקבלה.
● הממשלה היתה משוכנעת שהערבים לא יסכימו לעולם להסכם שלום רשמי עם ישראל. אולם עבד אל-נאצר, ואחריו אל-סאדאת, הכריזו על נכונות זו.
הגיע הזמן לשים קץ לניהול החובבני של העניין הגורלי ביותר בישראל. דורנו. אנו מציעים להקים מיד מיניסטרוון לענייני השלום, מיניסטרוון שיהיה מופקד על כל ענייני המיזרח התיכון, ענייני ישראל-ערב, וענייני ישראל-פלסטין בתוכם.

רבין ובר-לב — לממשלה!

באותה הזדמנות, מן הראוי להרחיב את הממשלה עצמה, לצרף אליה כוחות חדשים, צעירים, עם גישה רעננה לבעיות השלום. אנשים כמו יצחק רבין, אנשי השלום בצמרת המערך, והמים בר-לב, לכשיסיים את תפקידו הנוכחי.
זהו הצד הסטרוקטורלי והפרסונלי. חשוב עוד יותר, כמובן, הצד המדיני.

שלום — עכשיו!

יש הרואים, כמונו, בתוכנית רוג'רס בסיס סביר וחיוני לגיבוש יוזמת-שלום ישראלית,

רק הרחק-הרחק מאחורי כל אלה, יש ערך הגנתי כלשהו לערימות של חול, לרצועה של מים, למרחב של אחי.

מן המידבר אל הארץ המובטחת

כבוד היושב-ראש, האם ממשלת גולדה מאיר מבטיחה זאת? האם היא מסוגלת להבין זאת?

האם גולדה מאיר עצמה, שפניה נחרשו עליירי המישים שנות הליכה במידבר המאבק היהודי-ערבי, מסוגלת להנהיג את העם לתוך הארץ המובטחת של השלום?

האם מיבנה הממשלה שלה, מבחינה אירגונית ואישית, מתאים לעידן זה? זוהי ממשלה של ותיקי-מלחמה, לא של חלוצי-שלום.

חסר בממשלה גורם מרכזי, המסוגל לטפל ברצינות בענייני השלום. כל משרד ראש-הממשלה הוא גיבוב מקרים של פונקציות מכל הבא ליד.

המטכ"ל הלבן דרוש מייד!

במשרד ראש הממשלה יש דבר הקרוי „יועץ לעניינים ערביים“, או ליועץ, ואוי לי-עצותיו! במשך עשרים שנה העכיר מוסד זה, כמעט ללא תקנה, את היחסים בין שני העמים בתוך מדינת-ישראל. למרבה המזל, אין לו סמכות לגבי היחסים עם שאר עמי-ערב. להלכה אחראי לכך משרד-החוץ. אולם, למעשה, זהו משרד למלחמה פוליטית, ובראשו — מכות האליבי האלקטרונית, ששמה אבא אבן.

עכשיו!

שלום

שתכלול גם הגדרה עצמית לפלסטנים וסידורי-ביטחון יעילים. לעומת זאת, יש הרואים בתוכנית רוג'רס את הרע במיעוטו.

אולם, כך או כך, כל בר-דעת חייב להבין שזהו הבסיס המעשי לי-שלום — שלום רצוי או שלום כפוי.

אנתוני קוראים לראש-הממשלה ולממשלה לשים קץ לתרגילי ההשתייה ולתחבולות הדיפלומטיות המתוחכמות.

אנו קוראים לה להודיע בצורה חד-משמעית, שאנחנו מסכימים עקרי-רונת לגבול הבינלאומי בדרום ולגבולות ה-4 ביוני, עם שינויים סבירים, ללא סיפוחים מהותיים.

אנו קוראים לה ליטול לידיה את היוזמה המדינית, וליוזם שלום ישיר עם מדינות-ערב ועם הפלסטנים, תוך ניצול כל האפשרויות, כולל שיחות-יארנינג — תחת להיג'ר, להירחף — וכמעט והייתי אומר: להיבעט — לתוך השלום.

ראש-הממשלה, יועציה ועוזריה, יישפטו עליירי ההיסטוריה על-פי אמת-מידה אחת ר-יחידה: האם יביאו את ספינת המדינה אל חוף המיבטחים של שלום רשמי השנה, ב-1971. שלום ב-71! — שלום — עכשיו!

למשרד זה אין הכלים, אין הידע, אין המומחיות ואפילו אין הנכונות הנפשית — הדרושים למיבצע ההיסטורי הכביר של השגת השלום בין ישראל והעולם הערבי.

לפני 14 שנים הצעתי להקים מה שקראתי „מטכ"ל לבן“, מיניסטרי-יון מיוחד, בראשות סגן-ראש-הממשלה, בו ירכזו מאות המומחים הדרושים להערכת-מצב בעולם הערבי, לאיסוף המידע המדיני, לי-הכנת תכניות לכל מצב אפשרי, לאירגון ולביצוע יוזמת-שלום רבות ומגוונות. מומחים לארצות-ערב השונות, מומחים לתעמולה ולכלי-התקשורת, מומחים מדיניים, מומחים למודיעין.

הממשלה טעתה בכל ההערכות

הצעה זו, עליה חזרתי פעמים ללא-ספור, לא התגשמה עד עצם היום הזה. על כן טעתה הממשלה בכל הערכותיה, ללא יוצאת אחת מן הכלל, והתוצאות היו הרות-אסון.

די בדוגמות מעטות: ● הממשלה האמינה שהפצת מצריים לעומק תביא להפלת המישטר הנאצרי. אולם הוא התחוק.

כפה מלא שהשלום חשוב מהשט-חיים, שנתקש על תנאי-שלום ר-על סידורי-ביטחון, אך לא על קרי-לומטרים.

יש לומר בפירוש „הן“ לשאלה המסור-יית של השגריר יארינג.

יש רק טענה אחת צודקת בדברי חבר-הכנסת לנדאו היום, והיא שבלי הפלסטנים השלום יהיה פגום. הוא הנכיר את דברי הנשיא אל-סאדאת, לא בצורה נכונה, ובדי-דאי לא בהקשר הנכון ובפירוש הנכון, אבל גם אני רוצה לומר שבלי פיתרון הבעיה הפלסטינית — השלום שיושג הוא פגום.

...הנשיא ניכסון אמר עכשיו בפירוש ש'לא ייתכן הסדר ברי-קימא במזרח התיכון, מבלי לספול בשאיפות הלגיטימיות של העם הפלסטיני'. הנשיא ניכסון הכיר בכך, סיס-קו לפני חודש, הכיר בכך, המלך חוסיין אמר שאחרי השלום, אם הפלסטנים ירצו מדינה פלסטינית בגדה ובעזה, הוא מסכים. ובכן, ניכסון אמר, סיסקו אמר, חוסיין אמר, ואחד מראשי הפדאיון, שאפיק אל-חוד, כתב לפני שבועיים בעיתון לבנוני, שבהסדר-שלום לא יעלה על הדעת שהגדה תחזור לי-חוסיין. הפירושו: דרישה למדינה פלסטינית.

ואני שואל את הספסלים הלא-מלאים (של המערך): מה ההגיון בכך שהאישיות האחרונה בעולם האומרת: „לא תיתכן בשום פנים מדינה פלסטינית“ — תהיה דווקא ראש-ממשלת ישראל? אין בזה שום הגיון!

את האינטרסים הבסיסיים של מדינת ישראל.

צעד אחרי צעד קיבלה ממשלת ישראל בשנה האחרונה את העמדות שהצענו לה.

מנחם בגין

אמרנו שאי-אפשר לפתוח במשאומתן ישיר, שחייב לקרום לו משאומתן עקיף — וכך היה.

אמרנו שיש לדבר בפירוש על נסיגה תמורת שלום — וכך קרה.

אמרנו שיש לקבל את יוזמת רוג'רס — והיא נתקבלה.

אמרנו שיש לחזור לשיחות יארינג — וחזרו.

עכשיו אנו אומרים: יש לומר

עצרו את העולם — חרות רוצה לרדת!

“Sic volo, sic jubeo, stat pro ratione”

— „כך אני רוצה, כך אני מצוה, במקום ההגיון בא רצוני.“

מנחם בגין: לכל הדעות, לא ציטסת מדברי.

אורי אבנרי: כמובן לא. אני מגדיר את השקפת מפלגתך.

זהו הקול של 1967 במציאות של 1971. וכמו הבורבונים, כן טיעת נח"ל: לא למ' דה כלום ולא שכחה כלום.

יש לשים קץ לגימוגום. יש להי-גיד בגלוי ובפה מלא, שתמורת שלום-אמת ישיר ורשמי אנו מוכי-נים לקבל את תוכנית רוג'רס, ר-את גבולות המדינה כפי שהיו, עם שינויים מסויימים ועם סידור-רייבטחון יעילים. הדבר תואם

להלן כמה מן הדברים שאמר אורי אבנרי להנמקת הימנעותנו מהצבעה על הצעה לסדר-היום, שהגישה נח"ל בעניין הודעת הנשיא ניכסון לקונגרס. אחרי שח"כ חיים לנדאו נימק את ההצעה ואבא אבן השיב לה, אמר אבנרי בין השאר:

אורי אבנרי: ...אפשר להגדיר את מדיניות חרות כיום על-פי שם המחזה: „עיצור את העולם; אנחנו רוצים לרדת.“ חרות מתעלמת מן האינטרסים של כל המעצמות; על-ידי כך היא מוציאה את עצ-מה מכל מישחק פוליטי.

חרות מעמידה פנים כאילו לא קיים ה-אינטרס הסובייטי, כאילו אין איום בעימות צבאי עם הסובייטים; כאילו אינו קיים ה-אינטרס האמריקאי והסכנה של עימות מדיני עם האמריקאים.

למעשה אומר הבריחה-כנסת בגין, מפיו של חבר הכנסת לנדאו: כה אמרנו, על פיננו יושק דבר. בשפה האהובה כל-כך על מנחם בגין: